

т.е. Любов и адресат

отново *опитите на класическите филолози, да рационализират дори ирационалното, стига то да е обуквено – т.е. станало литература*

Някои считат като неъмнено, че адресатът е Фаон, предполагаемият възлюбен на Сафо.

Друго (преобладаващо) е мнението (Бергк), че Сафо има пред вид една от своите дружки. От текста не е ясно, говорят ли Сафо за него или нея. Преводът би трябвало да съхрани (както руския) тази неопределеност

т.е. Онзи е щастлив, доколкото седи срещу теб
(както и всеки друг, който седне срещу теб)

II.

антицедентът означава не определен индивид, а който и да е - всеки от вида описан в относителното изречение - всеки, който седи срещу теб, е щастлив

III.

антицедентът означава конкретен индивид, чиято идентичност е определена или може да бъде определена, а относителното изречение означава, че тази идентичност е без значение за контекста:

този човек, както и да се нарича той, който седи срещу теб е щастлив

От трите варианта първият не може да бъде изключен

- завиждам му като на човек, който ..-

вторият би бил по-приемлив без отколкото с прибавката ὁ ἀνὴρ

третият изглежда най-естествен

Класическият идиом(с изключение на Херодот) не познава употребата на κῆνος ὅτις като синоним на κῆνος ὅς

ἴσος θεοῖσι -vocabula quendam dignitatis et felicitatis

gradum ostendunt - Neue също Setti, Snell и др.

т.е. че личността или нейното състояние са над стандарта на обикновените хора - богоравен, божествен

В Омир - ἴσος θεός φῶς

θεοείκελ Ἀχιλλεῦ

НЕ Е свързано с хименеичен контекст

НИТО е значението е "силен като бог, доколкото не загубва самообладание пред теб, докато аз бих припаднала щом те погледна (както смятат Виламовиц и др.)